

عنوان مقاله:

مقایسه تکنیک زمانبندی سنتی CPM با تکنیک جدید CCM مطالعه موردی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت پروژه (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد مهدی لطفی - عضو هیات علمی دانشگاه یزد- دانشکده مهندسی صنایع

الها محتشمی - کارشناس مهندسی صنایع- دانشگاه یزد- دانشکده مهندسی صنایع

خلاصه مقاله:

گرچه مدیریت پروژه از دیرباز مورد توجه بوده و روشهای گوناگونی برای زمانبندی پروژه ها بیان گردیده است لیکن امروزه در برخی کشورهای صنعتی و سازمانهای صنایع دفاع برای برنامه ریزی و زمانبندی پروژه ها از روش مدیریت زنجیره بحرانی که دکتر الیاهو گلدراٹ در سال 1997 بر اساس نظریه تئوری محدودیتها TOC معرفی نمود استفاده می کنند. مدیریت زنجیره بحرانی با استفاده از روابط بین فعالیتها، منابع مورد نیاز و نحوه دسترسی به منابع، مدت پروژه را تعیین و برای جبران تأخیر فعالیتها بحرانی، از بافر پروژه در انتهای زنجیره بحرانی استفاده م یکنند. در روش مدیریت زنجیره بحرانی شناسایی و مدیریت ریسک از اهمیت بالایی برخوردار م یباشد. بطور کلی مدیریت زنجیره بحرانی زمان و هزینه کل پروژه را کاهش داده و از تأخیر در موعد تحویل پروژه جلوگیری میکند. در این مقاله تلاش شده است که مدیریت زنجیره بحرانی و چگونگی برنامه ریزی پروژه ها با این روش مورد بحث و بررسی قرار گرفته و مقایسه های با روش سنتی مسیر بحرانی به عمل آید. برای این منظور ابتدا مقدم های بر مدیریت پروژه و فرآیند مدیریت پروژه ارائه م یگردد. سپس بصورت فشرده مروری بر نظریه تئوری محدودیتها TOC و کاربرد آن در مدیریت پروژه انجام میشود. همچنین شرح کلی از تکنیک مدیریت مسیر بحرانی ارائه م یگردد. پس از آن تکنیک جدید مدیریت زنجیره بحرانی و نرم افزار PS8 معرفی م یگردد. در نهایت نتایج زمانبندی اجرای یک پروژه عملی با دو روش CPM و CCM و مقایسه این دو روش ارائه م یگردد. در نهایت مقاله با یک نتیجه گیری خاتمه م ییابد.

کلمات کلیدی:

تئوری محدودی آنها، مدیریت زنجیره بحرانی، مدیریت مسیر بحرانی، بافر پروژه، بافر تغذیه، بافر منبع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/4813>

